

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎210 88 14 922 = 210 88 15 393 ✉info@omed.gr
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎2310 517 128 = 2310 517 119

Αθήνα, 6 Οκτωβρίου 2010

Αρ. Πρωτ.: 1832

Προς:

1. Ένωση Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας – Ε.Τ.Ε.Ρ., Ωλένης 8, 162 37 Βύρωνα.
2. Ένωση Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών Αθηνών (Ε.Ι.Ι.Ρ.Α.), Μαρίνου Αντύπα 41 - 45, Ν. Ηράκλειο.

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

2-Εφ/2010

«Για τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των τεχνικών ραδιοφώνου, μελών της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας που εργάζονται σε ραδιοφωνικούς σταθμούς (Ρ/Σ) μελών της Ε.Ι.Ι.Ρ.Α. της χώρας».

(Πράξη Κατάθεσης Υπ. Εργασίας και Κοιν. Ασφάλισης: 1/5-1-2011)

I. Με την υπ' αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 046Εφ/30.8.2010 αίτησή της η Ένωση Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών Αθηνών (Ε.Ι.Ι.Ρ.Α.), άσκησε έφεση κατά της ΔΑ 30/2010, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 51 παρ. 2 ν. 3871/2010, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της ανωτέρω ΔΑ κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της έφεσης.

II. Σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 51 παρ. 2 ν. 3871/2010 και 16 ν. 1876/90 όπως επίσης και στον Κανονισμό Καταστάσεως Μεσολαβητών – Διαιτητών, στις 10.9.2010 επιλεχθήκαμε με κλήρωση ως Διαιτητές, για να επιληφθούμε της κατατεθείσης εφέσεως. Αναλάβαμε τα καθήκοντά μας στις 15.9.2010.

III. Προκειμένου να εξετάσουμε τις εκατέρωθεν απόψεις και να καταλήξουμε στην Απόφασή μας, καλέσαμε, με την υπ' αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 1690/14.9.2010 πρόσκλησή μας, τα μέρη σε κοινή συνάντηση Διαιτησίας, στις 22.9.2010 στα γραφεία του ΟΜΕΔ στην Αθήνα.

IV. Στις 22.9.2010 πραγματοποιήθηκε η κοινή συνάντηση Διαιτησίας, στην οποία προσήλθαν οι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της εργατικής και της εργοδοτικής πλευράς και εξέθεσαν τις απόψεις και τα επιχειρήματά τους για την υπό κρίση συλλογική διαφορά.

Με το υπ' αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 1770/24.9.2010 υπόμνημά της η αιτούσα εργοδοτική οργάνωση αναπτύσσει τους λόγους της έφεσής της.

Με το υπ' αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 1761/24.9.2010 υπόμνημά της η εργατική πλευρά αμφισβητεί τη συνταγματικότητα της ρύθμισης του άρθρου 51 ν. 3871/2010 και ζητεί την απόρριψη της έφεσης που άσκησε η εργοδοτική οργάνωση.

Ειδικότερα, η εργοδοτική οργάνωση αναφέρεται στους νόμους 3845/2010 και 3871/2010 προκειμένου να υποστηρίξει την ακύρωση της προσβαλλόμενης ΔΑ και επιπλέον ότι:

«Α) Η ισχύουσα ΣΣΕ είναι εξαιρετικά «προνομιούχος», καθώς προβλέπει: Μεγάλες αμοιβές, **επτάωρο ημερήσιο ωράριο εργασίας**, πολλαπλά επιδόματα, προστασία οργανικών θέσεων εργασίας.

Β) Ο μηχανισμός αυτόματης ωρίμανσης μέσω των κλιμακίων της ΣΣΕ (ανά διετία) επιφέρει αυξήσεις 2% - 5%, ενώ περαιτέρω αυξήσεις επιφέρει (ανά τριετία) το επίδομα παραμονής στον ίδιο εργοδότη.

Γ) Με πρόσφατες διαιτητικές αποφάσεις του ΟΜΕΔ (38 και 39/2010) δόθηκαν μηδενικές αυξήσεις σε ομοειδείς κλάδους (τεχνίτες τηλεόρασης) και θεωρούμε ότι δεν πρέπει να υπάρξουν διαφοροποιήσεις ανάμεσα σε εργαζόμενους ομοειδών κλάδων.

Δ) Η οικονομική κατάσταση της χώρας γενικά, αλλά και του κλάδου του ραδιοφώνου ειδικότερα είναι εξαιρετικά δυσχερής με πρώτο πλέον μέλημα την επιβίωση των επιχειρήσεων. Επισυνάπτουμε τα επίσημα στοιχεία της εταιρείας Media Service, σύμφωνα με τα οποία η **πτώση** των διαφημιστικών εσόδων του ραδιοφώνου κατά το οκτάμηνο Ιανουάριος – Αύγουστος 2010, ανήλθε στο ποσοστό **27,90 %** σε σχέση με το αντίστοιχο οκτάμηνο του έτους 2009 (Σχ. 1)».

Η εργατική πλευρά αναφέρει ότι η διάταξη του ν. 3871/2010 είναι αντισυνταγματική διότι παραβιάζει τα άρθρα 22 παρ. 2 και 23 του Συντάγματος, τις διεθνείς συμβάσεις εργασίας 87 και 98, καθώς και το άρθρο 8 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα. Επιπλέον, με το από 28.6.2010 υπόμνημά της που έχει καταθέσει στον ΟΜΕΔ με αρ. πρωτ. 1259, τονίζει ότι:

«Επιπροσθέτως, όπως αναφέρεται και στην έκθεση της ΓΣΕΕ, καθώς και σε πληθώρα δημοσιευμάτων (σχετ. 3 και 6) αναφορικά με την υπέρογκη φορολόγηση των εργαζομένων σε σχέση με αυτή των εργοδοτών καταδεικνύεται η ανάγκη πραγματικών αυξήσεων, την ίδια στιγμή που επερχόμενες αυξήσεις στα καταναλωτικά αγαθά κατατείνουν στην επιδείνωση του προβλήματος (σχετ. 4). Εις επίρρωση δε των όσων αναφέρουμε στο προαναφερθέν υπόμνημά μας προς τον Διαιτητή κύριο Μαντούβαλο σχετικά με τις διαφημίσεις και την οικονομική διαδρομή παρουσίας τους παραθέτουμε το σχετικό 5. Ενώ πραγματικά αποδεικνύει την

υπερβολή των ισχυρισμών της εργοδοτικής πλευράς περί βιβλικής καταστροφής στα οικονομικά των ραδιοσταθμών το άρθρο του κ. Μήλα «οι διαφημίσεις προπορεύονται της ανάπτυξης» (σχετ. 7)».

ΑΦΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΥΠΟΨΗ ΜΑΣ

α) Τα στοιχεία των φακέλων μεσολάβησης και διαιτησίας, τα υποβληθέντα από τα μέρη Υπομνήματα, τις θέσεις, τα επιχειρήματα, τις προτάσεις, αντιπροτάσεις των μερών, όπως αναπτύχθηκαν προφορικά και διατυπώθηκαν εγγράφως κατά την διάρκεια των διαδικασιών μεσολάβησης και διαιτησίας.

β) Τα Πρακτικά Μεσολάβησης, Διαιτησίας και της κατ' έφεση Διαιτησίας.

γ) Την προσβαλλομένη ΔΑ, όπως επίσης και τη μεσολαβητική πρόταση.

δ) Την εκ μέρους της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας – Ε.Τ.Ε.Ρ. από 22.1.2010 εξώδικη δήλωση – καταγγελία της από 13.4.2009 (με αρ. πράξης καταθ. 18/13.4.2009) ΣΣΕ, που ρυθμίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών ραδιοφώνου, μελών της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας που εργάζονται σε ραδιοφωνικούς σταθμούς (Ρ/Σ) μελών της Ε.Ι.Ι.Ρ.Α. της χώρας και την περιλαμβανόμενη στο ίδιο έγγραφο Πρόσκληση για έναρξη διαπραγματεύσεων, με αντικείμενο την υπογραφή ΣΣΕ για το έτος 2010.

ε) Την υπ' αριθμ. πρωτ. 1104/1.6.2010 πρόταση του Μεσολαβητή για σύναψη ΣΣΕ, η οποία έγινε αποδεκτή εμπροθέσμως από την πλευρά των εργαζομένων, όπως προκύπτει από το με αριθμ. πρωτ. 1027/2.6.2010 έγγραφο αυτών προς τον ΟΜΕΔ, απερρίφθη δε από την εργοδοτική πλευρά με το υπ' αριθμ. πρωτ. 1050/4.6.2010 έγγραφό της, γεγονός που γνωστοποιήθηκε προς τα ενδιαφερόμενα μέρη, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 1067/8.6.2010 έγγραφο του ΟΜΕΔ.

στ) Την υπ' αριθμ. πρωτ. 1071/030Δ/8.6.2010 αίτηση της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας – Ε.Τ.Ε.Ρ. για προσφυγή στην Διαιτησία, που υπεβλήθη στον ΟΜΕΔ, μετά την εκ μέρους της αποδοχή και απόρριψη εκ μέρους της Ένωσης Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών Αθηνών (Ε.Ι.Ι.Ρ.Α.) της ως άνω πρότασης.

ζ) Την κατατεθείσα έφεση.

ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΑΣΤΕ ομόφωνα για την μεταρρύθμιση της 30/2010 Διαιτητικής Απόφασης

Και **ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ** κατά πλειοψηφία ότι το άρθρο 2 της Δ.Α. 30/2010 έχει ως εξής:

Οι βασικοί μηνιαίοι μισθοί, των υπαγομένων στην παρούσα ρύθμιση, παραμένουν για το έτος 2010, ως είχαν διαμορφωθεί στις 31.12.2009 με την από 13.4.2009 σσε (αρ. πράξης καταθ. 18/13.4.2009), που είχε υπογραφεί μεταξύ των μερών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1. Σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 του ν. 3871/2010 «2. Οι διαιτητικές αποφάσεις που εκδόθηκαν μετά την ημερομηνία ισχύος του ν. 3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α) και χορηγούν καθ' οιονδήποτε τρόπο μισθολογικές αυξήσεις, πέραν αυτών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο, υπόκεινται σε έφεση εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος εκ μέρους των μερών που συμμετείχαν στη σχετική συλλογική διαφορά ή εκ μέρους του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ενώπιον των διαιτητών του ΟΜΕΔ με τριμελή σύνθεση, η οποία αναδεικνύεται κατά τις διατάξεις του ν. 1876/1990».

Κατά το δίκαιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων δεν προβλέπεται η έννοια και η διαδικασία της έφεσης. Με δεδομένο ότι η ΔΑ αποτελεί θεσμό του ιδιωτικού δικαίου, με την οποία επιλύονται συλλογικές διαφορές συμφερόντων και προσβάλλονται στα πολιτικά δικαστήρια (ΑΠ 380/2004, Εφ. Αθ. 5884/2007), θα πρέπει να αναζητηθεί η έννοια της έφεσης στο ιδιωτικό δίκαιο, προσαρμοσμένη στη φύση και το περιεχόμενο των συλλογικών διαπραγματεύσεων του ν. 1876/1990.

Σύμφωνα με το ιδιωτικό δίκαιο και συγκεκριμένα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η έφεση είναι ένα ένδικο μέσο με το οποίο επιδιώκεται η επανεξέταση της υπόθεσης με σκοπό ή την εξαφάνιση της πρωτόδικης απόφασης ή τη μεταρρύθμισή της (άρθρα 511 και 535 Κ.Πολ.Δ.). Κατά τη διαδικασία της έφεσης επιτρέπεται να προβληθούν νέοι πραγματικοί ισχυρισμοί που γεννήθηκαν μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης (527 Κ.Πολ.Δ.).

Επειδή ο νομοθέτης δεν μπορεί να παρέμβει στην συνταγματικά (άρθρα 22 και 23) και με ΔΣΕ (98 ΔΣΕ) κατοχυρωμένη συλλογική αυτονομία και να καταργήσει με νόμο υφιστάμενες σχέσεις που δημιουργήθηκαν με την έκδοση μιας ΔΑ, δημιούργησε ένα όργανο για την επανεξέταση των ήδη εκδοθεισών ΔΑ με σκοπό τη μεταρρύθμιση ή την εξαφάνισή τους. Η προσφυγή στην κατ' έφεση διαιτητική διαδικασία είναι προαιρετική και υπόκειται στη βούληση των μερών, διαφορετικά θα επρόκειτο για δημιουργία θεσμού αναγκαστικής διαιτησίας πράγμα που απαγορεύεται.

Το όργανο αυτό πρέπει να κινηθεί στα πλαίσια των διατάξεων του ν.1876/90 που ρυθμίζουν τη διαιτησία, δεδομένου ότι απαρτίζεται από διαιτητές και επομένως εκδίδεται νέα ΔΑ.

Στο δίκαιο του ν. 1876/90 ο διαιτητής κατά το άρθρο 16 του νόμου μελετά όλα τα στοιχεία και πορίσματα που συγκεντρώθηκαν στο στάδιο της μεσολάβησης και έχει τα ίδια δικαιώματα με το μεσολαβητή. Επομένως, το τριμελές όργανο μελετά όλα τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά το στάδιο της μεσολάβησης και διαιτησίας και βάσει αυτών ή και άλλων, που θα έκρινε ότι θα μπορούσε να συγκεντρώσει, εκδίδει νέα ΔΑ με την οποία είτε ακυρώνεται καθ' ολοκληρία ή μεταρρυθμίζεται η προσβαλλομένη ΔΑ.

Εφ' όσον ο διαιτητής επιλύει ουσιαστικές διαφορές συμφερόντων και δεν ασκεί δικαιοδοτική εξουσία κατά τα ανωτέρω, αλλά κανονιστική λειτουργία (ΑΠ 25/2004), το τριμελές Διαιτητικό όργανο δεν έχει εξουσία να κρίνει τη νομιμότητα της ΔΑ, αλλά να εξετάσει τα πραγματικά στοιχεία τα οποία είτε δεν έλαβε υπόψη του ο Διαιτητής, είτε δεν μπορούσε να λάβει υπόψη του γιατί γεννήθηκαν μετά την έκδοση της ΔΑ και τα οποία ασκούν βαρύνουσα σημασία στην επίλυση της συλλογικής διαφοράς.

2. Από το περιεχόμενο και το χρόνο έκδοσής της προκύπτει ότι η προσβαλλομένη ΔΑ δεν έλαβε και δεν μπορούσε να λάβει υπόψη της την ΕΓΣΣΕ των ετών 2010,2011 και 2012.

Συγκεκριμένα, η ΔΑ 30/2010 εκδόθηκε την 1.7.2010 και καταλαμβάνει το έτος 2010, ενώ η ΕΓΣΣΕ υπογράφηκε στις 15.7.2010, κατατέθηκε στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με Π.Κ. 14/16.7.2010 και οι μισθολογικές της ρυθμίσεις καταλαμβάνουν και το έτος 2010.

Είναι γνωστή η δεσπόζουσα θέση της ΕΓΣΣΕ στο σύστημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων, δεδομένου ότι υπογράφεται από κοινωνικούς εταίρους πανελληνίας έκτασης και ευρύτητας, που καλύπτουν το σύνολο των οικονομικών κλάδων της Χώρας. Γι' αυτό και αποτελεί τον ουσιαστικό οδηγό των κοινωνικών εταίρων στις επιμέρους ΣΣΕ.

Ο μεσολαβητής και ο διαιτητής, ως όργανο που επιλύει διαφορές συμφερόντων, οφείλει να λαμβάνει υπ' όψη του τις συμφωνίες των μερών, πολύ δε περισσότερο τις συμφωνίες και διαπιστώσεις των κοινωνικών εταίρων, που καλύπτουν όλους τους κλάδους της οικονομίας, όπως αυτές διατυπώνονται μέσα από την ΕΓΣΣΕ.

3. Όπως προκύπτει από την ΕΓΣΣΕ, οι κοινωνικοί εταίροι συμφώνησαν να αφήσουν αμετάβλητα τα κατώτατα όρια των μισθών και ημερομισθίων των εργαζομένων της χώρας για το έτος 2010 και επεσήμαναν ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν σε περιβάλλον έκτακτων συνθηκών λόγω του δημοσιονομικού εκτροχιασμού, που οδήγησε τη χώρα στην ενεργοποίηση του μηχανισμού στήριξης ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ και στην υιοθέτηση των μέτρων που προβλέπονται στο σχετικό Μνημόνιο και στο Νόμο 3845/2010.

Δηλαδή, οι κοινωνικοί εταίροι εθνικής εμπέλειας συνομολόγησαν την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας των ετών 2010, 2011 και 2012 που, με την συμφωνία όλων, αναγνωρίζει ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις το 2010 έγιναν σε έκτακτες συνθήκες δημοσιονομικού εκτροχιασμού, σημειώνει ότι πρέπει να στηριχτεί το διαθέσιμο εισόδημα των μισθωτών, ιδιαίτερα των χαμηλόμισθων και για να το διαφυλάξει προβλέπει την, κοινή συναινέσει, διατήρηση των κατώτατων μισθών και ημερομισθίων αμετάβλητων για τη χρονική περίοδο 1.1.2010 έως 1.7.2011.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι έκτακτες αυτές δημοσιονομικές συνθήκες εξακολουθούν να υφίστανται και σήμερα, οι μισθολογικές ρυθμίσεις της ΕΓΣΣΕ πρέπει να εφαρμοσθούν πολύ περισσότερο για ανώτερους των κατωτάτων ορίων μισθούς και ημερομίσθια.

Τη ρύθμιση της ΕΓΣΣΕ υιοθέτησε, κατά περιεχόμενο, και ο νομοθέτης με τη διάταξη του άρθρου 51 παρ. 1 του ν. 3871/2010.

Συνέπεια αυτού του νόμου αλλά και της ΕΓΣΣΕ 2010 είναι ότι οι διαιτητικές αποφάσεις του συναφών κλάδων και δραστηριοτήτων για το 2010 και ειδικότερα οι ΔΑ 38/2010 και 39/2010 για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών που εργάζονται σε ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς με εθνική εμβέλεια προβλέπουν τη διατήρηση των βασικών μισθών και ημερομισθίων αμετάβλητων για την περίοδο ισχύος τους.

Στις δεδομένες συνθήκες τυχόν χορήγηση αυξήσεων στους εργαζόμενους της παρούσας, θα ερχόταν σε αντίθεση με το πνεύμα συγκράτησης των εργατικών αμοιβών, που έχουν ήδη υιοθετήσει οι κοινωνικοί εταίροι σε εθνικό επίπεδο αλλά και σε συναφείς κλάδους και ενδεχομένως θα δημιουργούσε ασύμμετρη μεταχείριση των εργαζομένων σε διαφορετικούς κλάδους και επαγγέλματα, που όμως βρίσκονται όλοι αντιμέτωποι με τις ίδιες συνέπειες από την κρίσιμη κατάσταση της ελληνικής οικονομίας.

4. Η υποστήριξη, εκ μέρους της εργατικής πλευράς, της θέσης ότι η ανωτέρω διάταξη του ν. 3871/2010 είναι αντισυνταγματική, δεν μπορεί να κριθεί από το όργανο των διαιτητών αλλά από τα πολιτικά δικαστήρια στο πλαίσιο της αρμοδιότητας που έχουν για τον διάχυτο και παρεμπόδιτο έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων.

Εξάλλου, οι διατάξεις του ν. 3845/2010 έχουν προσβληθεί με την από 26.7.2010 αίτηση ακύρωσης που έχουν καταθέσει ο ΔΣΑ, η ΑΔΕΔΥ και άλλοι φορείς ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας, στην οποία αναλύουν και τους λόγους της αντισυνταγματικότητας των διατάξεων του νόμου, αντικρούοντας αντίθετες απόψεις περί υπάρξεως δημοσίου συμφέροντος για την υιοθέτηση των μέτρων περικοπής ή στασιμότητας μισθών και συντάξεων.

5. Για την απόφασή μας λάβαμε υπόψη α) Την αδυναμία σύγκλισης απόψεων μεταξύ των μερών κατά την κοινή συνάντηση αυτών, που έλαβε χώρα στις 22.9.2010, β) τις προβλέψεις της ΕΣΥΕ για τον Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (5,5%) και τον εναρμονισμένο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (5,6%) κατά το έτος 2010 (Αυγ. 2009-Αυγ. 2010) καθώς και τα στοιχεία για τη μείωση του ΑΕΠ κατά 3,7% (Β' τρίμηνο 2010) και γ) την πρόσφατα δημοσιευμένη πρόβλεψη του ΟΟΣΑ για την εξέλιξη των οικονομικών δεικτών της ελληνικής οικονομίας για το έτος 2010 και ιδίως την προβλεπόμενη ετήσια μεταβολή του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος για το 2010 (-3,7%) και για το 2011 (-2,5%).

6. Το μέλος της Επιτροπής Εφέσεως που μειοψήφησε, εξέφρασε τη γνώμη:

«Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 51 του ν. 3871/2010, «οι διαιτητικές αποφάσεις που εκδόθηκαν μετά την ημερομηνία ισχύος του ν. 3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α) και χορηγούν καθ' οιονδήποτε τρόπο μισθολογικές αυξήσεις πέραν αυτών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο, υπόκεινται σε έφεση εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος εκ μέρους των μερών που συμμετείχαν στη σχετική συλλογική διαφορά ή εκ μέρους του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ενώπιον διαιτητών του ΟΜΕΔ με τριμελή σύνθεση, η οποία αναδεικνύεται κατά τις διατάξεις του ν. 1876/1990».

Με τη διάταξη αυτή ο νομοθέτης, προέβλεψε την κατόπιν εφέσεως δυνατότητα ακύρωσης διαιτητικών αποφάσεων (ΔΑ), οι οποίες όμως εκδόθηκαν εντός της χρονικής περιόδου από την 6^η Μαΐου έως την 16^η Αυγούστου 2010. Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν καθορίζει ρητά τη φύση της απόφασης που εκδίδεται από το τριμελές εκ διαιτητών του ΟΜΕΔ όργανο επί εφέσεων κατά ΔΑ που εκδόθηκαν μετά την ημερομηνία ισχύος του ν. 3845/2010 ούτε και τα κριτήρια βάσει των οποίων θα επιλυθούν εκ νέου οι συλλογικές αυτές διαφορές, ανακύπτει το ζήτημα των ορίων της εξουσίας που θέλησε ο νομοθέτης να απονείμει στο εν λόγω όργανο και επομένως του πλαισίου μέσα στο οποίο μπορεί νομίμως να κινηθεί η απόφαση που θα εκδώσει.

Σύμφωνα με μία ερμηνευτική εκδοχή, η εξουσία του οργάνου αυτού περιορίζεται στον έλεγχο του εάν και κατά πόσον οι αυξήσεις που χορηγήθηκαν δια των προσβαλλόμενων με έφεση ΔΑ περιορίζονται στα όρια που περιγράφονται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου και στην υποχρεωτική ακύρωση όσων από τις προσβαλλόμενες ΔΑ χορηγούν τυχόν αυξήσεις που υπερβαίνουν τα όρια αυτά. Μία τέτοια ερμηνευτική εκδοχή, ωστόσο, αφενός δεν θα απηχούσε την πραγματική βούληση του νομοθέτη (και θα οδηγούσε μοιραία σε νομικά παράδοξα, αφού στην πραγματικότητα θα αποστερούσε τη διαδικασία ενώπιον του, συνιστώμενου με το ίδιο άρθρο, τριμελούς εκ διαιτητών του ΟΜΕΔ οργάνου από κάθε ουσιαστικό αντικείμενο) και αφετέρου θα προσέκρουε, σε κάθε περίπτωση, σε θεμελιώδεις, υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις. Συγκεκριμένα:

Θα πρέπει κατ' αρχάς να παρατηρηθεί ότι εάν η αληθής βούληση του νομοθέτη ήταν να επιβάλει την ακύρωση κάθε αύξησης που χορηγήθηκε με ΔΑ μετά τη δημοσίευση του ν. 3845/2010 και υπερβαίνει τα όρια της παραγράφου 1, θα είχε ο ίδιος προβλέψει απευθείας μια τέτοια ακυρότητα και θα είχε ρητά περιλάβει και τις αυξήσεις αυτές στις απαγορευτικές διατάξεις της παραγράφου 1. Δεν θα είχε δηλαδή κανένα νόημα η σύσταση ενός ειδικού οργάνου επανεξέτασης των εν λόγω ρυθμίσεων με αποκλειστικό αντικείμενο την ακύρωση κάθε μισθολογικής αύξησης και χωρίς να παρέχεται στο όργανο αυτό καμία ευχέρεια διατύπωσης κρίσης επί της

σκοπιμότητας των χορηγούμενων αυξήσεων, σύμφωνα με τα ιδιαίτερα δεδομένα της υπό κρίση συλλογικής διαφοράς που θα έχει αχθεί ενώπιόν του.

Πέραν, ωστόσο, της προφανούς αυτής αντινομίας, η αποδοχή της ανωτέρω ερμηνευτικής εκδοχής θα ήταν ασυμβίβαστη με το έργο που δύναται και έχει προοριστεί να ασκεί ο ΟΜΕΔ στο πλαίσιο του ιδρυτικού του νόμου 1876/90, του Συντάγματος και της υπ' αριθ. 98 ΔΣΕ. Εάν η εξουσία που ο νομοθέτης θέλησε δια της εν λόγω διάταξης να απονείμει στο τριμελές αυτό εκ διαιτητών όργανο του ΟΜΕΔ συνίστατο στον έλεγχο του εάν οι χορηγούμενες δια των προσβαλλόμενων ενώπιόν του ΔΑ αυξήσεις ευρίσκονται εντός συγκεκριμένων και προβλεπόμενων απευθείας στο νόμο ορίων και στην επιβολή της ακύρωσης κάθε ΔΑ που αποκλίνει των ορίων αυτών, τούτο θα σήμαινε ότι το όργανο αυτό καλείται να ασκήσει έργο δικαιοδοτικό, καθώς θα επρόκειτο περί μίας κρίσης επί της νομιμότητας των προσβαλλόμενων ΔΑ, δηλαδή της διατύπωσης δικανικού συλλογισμού μέσω της υπαγωγής των πραγματικών δεδομένων της συλλογικής διαφοράς σε προδιαγεγραμμένες από το νομοθέτη έννομες συνέπειες. Τούτο όμως θα ήταν ένα έργο που, σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 1 Σ, ανήκει στα δικαστήρια και το οποίο καθένα από τα μέρη της διαφοράς δικαιούται να προσδοκά ότι θα ασκείται από το φυσικό του δικαστή.

Είναι, λοιπόν, πρόδηλο ότι, εάν η εξουσία που αναθέτει ο νομοθέτης στο τριμελές όργανο διαιτησίας δια της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του ν. 3871/2010 γινόταν αντιληπτή ως μηχανική εφαρμογή νόμιμων και δεσμευτικών ορίων μισθολογικών αυξήσεων, τότε η διαδικασία που καθιερώνεται με την διάταξη αυτή θα υπερέβαινε ανεπίτρεπτα το ρόλο και τις αρμοδιότητες του ΟΜΕΔ. Το συμπέρασμα αυτό δεν μεταβάλλεται ακόμα και αν μια τέτοια εξουσία (αποκλειστικής εφαρμογής νόμιμων ορίων) δεν χαρακτηριζόταν ως δικαιοδοτική αρμοδιότητα (όπως στην πραγματικότητα θα ήταν, κατά τα ανωτέρω) αλλά ως διαιτητική κρίση. Ακόμη δηλαδή και αν μία «κατά δέσμια αρμοδιότητα» ακύρωση, εκ μέρους των τριών διαιτητών που απαρτίζουν το εν λόγω όργανο, κάθε μισθολογικής αύξησης που υπερβαίνει τα όρια της παραγράφου 1 γινόταν και πάλι δεκτή ως ΔΑ, επειδή και μόνο θα αποφασίζονταν από διαιτητές (σύμφωνα με μια μηχανιστική υιοθέτηση ενός «οργανικού κριτηρίου»), η αναγνώρισή της ως τέτοιας θα σήμαινε την εισαγωγή μίας επιβεβλημένης από το κράτος διαιτησίας που μόνο σε μία «απόφαση» επιτρέπεται να καταλήξει. Υπό μία τέτοια ερμηνευτική εκδοχή, η προκείμενη διαδικασία εφέσεως με την οποία καλούμαστε να αποφανθούμε, όχι μόνο θα προσέκρουε ευθέως στη συνταγματική προστασία της συλλογικής αυτονομίας (άρθρα 23 παρ. 1 και 22 παρ. 2 Σ) και στην υπ' αριθ. 98 ΔΣΕ, αφού οι υπό κρίση συλλογικές διαφορές θα οδηγούνταν έτσι σε ένα προδιαγεγραμμένο, αμιγώς ετερόνομο και υποχρεωτικό ρυθμιστικό αποτέλεσμα, αλλά και θα στιγμάτιζε το θεσμό της μεσολάβησης και διαιτησίας με τη μομφή της εθελούσιας απεμπόλησης των εγγυήσεων αμεροληψίας με τις οποίες τον περιβάλλει το Σύνταγμα και ο ιδρυτικός του νόμος και του

εκφυλισμού του σε μία διεκπεραιωτική απλώς διαδικασία κύρωσης ειλημμένων ήδη κρατικών αποφάσεων.

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι με τη διάταξη του άρθρου 51 παρ. 2 του ν. 3871/2010, ο νομοθέτης δεν υποχρέωσε το συνιστώμενο με αυτή ad hoc διαιτητικό όργανο να αποφασίσει την ακύρωση κάθε ΔΑ που χορηγεί μισθολογικές αυξήσεις υπέρτερες των ορίων της παρ. 1, αλλά εισήγαγε μια κατ' έφεση διαιτητική διαδικασία, για την επανεξέταση ΔΑ που είχαν εκδοθεί μετά την 6.5.2010 και πριν τη δημοσίευση του νόμου 3871/2010, για τις οποίες θα ασκείτο έφεση. Όσες ΔΑ δεν προσβλήθηκαν με έφεση από τον Υπουργό ή από ένα έστω εκ των ενδιαφερόμενων μερών, διατηρούνται ισχυρές, ακόμη και αν χορηγούν υπέρτερες αυξήσεις από τα όρια που τίθενται στην παρ. 1 του άρθρου 51 του ν. 3871/2010. Η πρόβλεψη, δηλαδή, ειδικής διαδικασίας έφεσης για τις από 6.5.2010 έως 16.8.2010 εκδοθείσες ΔΑ αποσπά αυτές, όπως προεκτέθηκε, από το πεδίο ισχύος της παραγράφου 1 του άρθρου 51 το οποίο προβλέπει την συνέπεια της ακυρότητας μόνο για ΔΑ που εκδίδονται μετά την 17.8.2010, ημέρα έναρξης ισχύος του άρθρου 51 του ν. 3871/2010.

Η εκ μέρους του νομοθέτη ανάθεση της επανεξέτασης των ΔΑ στο ίδιο το Σώμα των Διαιτητών, με τριμελή πλέον σύνθεση, αλλά χωρίς την παράλληλη καθιέρωση κανόνων νέων σε σχέση με το ν. 1876/1990, προδιαγράφει το πλαίσιο της διαδικασίας που πρέπει να τηρηθεί. Οι διαιτητές καλούνται και σε αυτό το στάδιο να επιλύσουν μια συλλογική διαφορά συμφερόντων λαμβάνοντας πλέον υπόψη και μια αυστηρή μισθολογική πολιτική. Το νέο αυτό κριτήριο με βεβαιότητα θα οδηγήσει σε αναθεώρηση, μικρότερη ή μεγαλύτερη του ύψους των αυξήσεων. Για τη νέα αυτή στάθμιση των εκατέρωθεν συμφερόντων, απαιτείται πρόσκληση των μερών και διεξαγωγή συζήτησης ενώπιον του τριμελούς σύνθεσης διαιτητικού οργάνου του ΟΜΕΔ, με σκοπό την έκδοση ΔΑ που θα επικυρώνει ή θα μεταρρυθμίζει εκείνη για την οποία ασκήθηκε έφεση.

Κατά τη συζήτηση που διεξήχθη την 22.9.2010 ενώπιον του τριμελούς σύνθεσης διαιτητικού οργάνου του ΟΜΕΔ, προσήλθαν οι νομίμως εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι των μερών ζητώντας, οι μεν εκπρόσωποι των εργαζομένων την απόρριψη, οι δε εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς την αποδοχή της έφεσης, ισχυριζόμενοι ότι τούτο επιβάλλεται από τις διατάξεις του άρθρου 51 του ν. 3871/2010 και κατέθεσαν αντίστοιχα υπομνήματα με αριθμούς πρωτοκόλλου ΟΜΕΔ 1761/24.9.2010 οι πρώτοι και 1770/24.9.2010 οι δεύτεροι, όπου αναφέρονται και σε όσα υποστήριζαν κατά τις προηγηθείσες διαδικασίες μεσολάβησης και διαιτησίας. Για τους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω είναι απορριπτέος ο ισχυρισμός της εργοδοτικής πλευράς ότι «η μη χορήγηση αυξήσεων στους βασικούς μισθούς των τεχνικών ραδιοφώνου μελών της ΕΤΕΡ για το έτος 2010» προκύπτει από «τις προβλέψεις των νόμων 3871/2010 και 3845/2010 καθώς και την Εθνική Γενική ΣΣΕ»,

αφού αυτή ως γνωστόν ρυθμίζει κατώτατα και όχι ανώτατα όρια. Απορριπτέα κρίνεται και η, συναγόμενη από τους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται στο σχετικό υπόμνημα θέση της εργατικής πλευράς για διατήρηση αμετάβλητων των ρυθμίσεων της 30/2010 ΔΑ και δεδομένης της μεταβολής των γενικότερων συνθηκών θα πρέπει να χορηγηθεί αύξηση που προσεγγίζει τον πληθωρισμό στις χώρες της Ευρωζώνης, ο οποίος σύμφωνα με τη EUROSTAT διαμορφώθηκε το Σεπτέμβριο του 2010 σε ποσοστό 1,8 % και ως εκ τούτου, κατόπιν σταθμίσεως των συνθηκών που συντρέχουν, η αύξηση των αποδοχών για την κρινόμενη περίπτωση πρέπει να διαμορφωθεί από 1.1.2010 σε ποσοστό 1,5%».

Με βάση όλα όσα εκτέθηκαν ανωτέρω η ΑΠΟΦΑΣΗ μας έχει ως εξής:

Άρθρο 1 **Πεδίο Εφαρμογής**

Στις διατάξεις της παρούσας ΔΑ υπάγονται, όπως ορίζεται και στην από 13.4.2009 (ΠΚ 18/13.4.2009 ΣΣΕ), οι τεχνικοί ραδιοφώνου, μέλη της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας που εργάζονται σε ραδιοφωνικούς σταθμούς (Ρ/Σ) μέλη της Ε.Ι.Ι.Ρ.Α. της χώρας, με τις ειδικότητες:

α) Του ηλεκτρονικού. Ως ηλεκτρονικός Ρ/Σ ορίζεται ο εργαζόμενος για την εγκατάσταση, συντήρηση και έλεγχο καλής λειτουργίας όλων ανεξαιρέτως των ηλεκτρονικών συστημάτων και μηχανημάτων (αναλογικών και ψηφιακών), που απαιτούνται για την εγγραφή, αναπαραγωγή, υποστήριξη, μετάδοση και εκπομπή ηχητικού σήματος σε οποιαδήποτε μορφή και σε κάθε φυσικό μέσο, καθώς επίσης για την εγκατάσταση, συντήρηση και έλεγχο καλής λειτουργίας των μηχανημάτων εκπομπής ραδιοφωνικού σήματος από τα στούντιο του Ρ/Σ προς τους χώρους εγκατάστασης των πομπών ή εργάζεται για την εγκατάσταση, συντήρηση και έλεγχο καλής λειτουργίας των συστημάτων εκπομπής των Ρ/Σ ή είναι υπεύθυνος για την τεχνική κάλυψη των εξωτερικών μεταδόσεων του Ρ/Σ όταν και όπου απαιτείται από τον Ρ/Σ. Και

β) Του ηχολήπτη. Ως ηχολήπτης Ρ/Σ ορίζεται ο εργαζόμενος για την τεχνική και καλλιτεχνική κάλυψη του προς εγγραφή, επεξεργασία ή μετάδοση από τον Ρ/Σ προγράμματος και ο μόνος που χειρίζεται τα μηχανήματα ήχου, είτε ο ήχος αυτός παράγεται και μεταδίδεται ταυτοχρόνως, είτε ηχογραφείται σε οποιαδήποτε μορφή ηχητικού υλικού ή ηλεκτρονικού υπολογιστή και μεταδίδεται μέσω ηλεκτρονικών συστημάτων ήχου ή οιασδήποτε άλλης μορφής, σε οποιονδήποτε χρόνο από τον ραδιοφωνικό σταθμό και η εργασία του πραγματοποιείται εντός των εγκαταστάσεων του Ρ/Σ ή εκτός αυτών, όταν αυτό απαιτείται για την υλοποίηση του προγράμματος του Ρ/Σ.

Οι εργαζόμενοι ως ηχολήπτες ή ηλεκτρονικοί Ρ/Σ πρέπει:

α) να έχουν πτυχίο ΙΕΚ–ΤΕΕ – ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΥ Α, Β – ΤΕΣ – ΚΕΤΕ – ΚΕΚ – ΚΕΤΕΣ – ΚΕΣ – ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ή κρατικών σχολών ειδίκευσης οιοδήποτε τομέα ηλεκτρονικού ή ηλεκτροτεχνίτου ή ραδιοτεχνίτου ή ΤΕΙ των αντίστοιχων ειδικοτήτων ή ανωτέρας ή ανωτάτης σχολής θετικών επιστημών (μαθηματικών, φυσικών, χημικών ή Τεχνικών κλάδων, όπως ηλεκτρολόγων ή ακουσολογίας). Οι σχολές ή τα τμήματα σχολών Ηχοληπτών, Ηλεκτρονικών, Εικονοληπτών και Μουσικής για την εφαρμογή όλων των διατάξεων της παρούσης θεωρούνται αντίστοιχες,

β) ως εμπειρικοί να έχουν προϋπηρεσία τουλάχιστον 5 έτη ως ηχολήπτες Ρ/Σ ή ηλεκτρονικοί Ρ/Σ ανάλογα με την ειδικότητα για την οποία προσλαμβάνονται.

Όσοι Τεχνικοί Ρ/Σ εργάζονταν κατά την 2^α Μαρτίου 2004 απασχολούμενοι σε κάποια από τις παραπάνω ειδικότητες ανεξάρτητα από την κατοχύρωση των τυπικών προσόντων που ορίζονται για την κάθε ειδικότητα (πτυχία ή εμπειρική ή προϋπηρεσία), θεωρείται ότι είναι ειδικευμένοι στην ειδικότητα που απασχολούνται και μπορούν να την ασκούν, ακολουθώντας, βάσει προϋπηρεσίας τα κατώτατα όρια των βασικών μηνιαίων μισθών, όπως αυτά καθορίζονται από την παρούσα.

Προσλήψεις τεχνικού προσωπικού μετά την 2^α Μαρτίου 2004 πρέπει να γίνονται με βάση τουλάχιστον τα τυπικά προσόντα (α) πτυχία ή β) εμπειρική που περιγράφονται παραπάνω αναλυτικά για κάθε ειδικότητα. Η ειδικότητα που μπορούν να ασκούν είναι αυτή που έχουν (ασκούν) κατά την στιγμή που υπεγράφη η ΣΣΕ μεταξύ Ε.Τ.Ε.Ρ. και Ε.Ι.Ι.Ρ.Α. της 2ας Μαρτίου 2004. Τυχόν μετάβαση του Τεχνικού από την μία ειδικότητα στην άλλη, θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης και ουδόλως τον επηρεάζει στον βασικό μισθό ή στα ασφαλιστικά του δικαιώματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Όπου σε ολόκληρο το κείμενο της παρούσης αναφέρεται η λέξη «Τεχνικός» σε όλες τις πτώσεις σημαίνει «Ηχολήπτης ή Ηλεκτρονικός ραδιοσταθμού».

Άρθρο 2

Αποδοχές

Οι βασικοί μηνιαίοι μισθοί, των υπαγομένων στην παρούσα ρύθμιση, παραμένουν για το έτος 2010, ως είχαν διαμορφωθεί στις 31.12.2009 με την από 13.4.2009 σσε (αρ. πράξης καταθ. 18/13.4.2009), που είχε υπογραφεί μεταξύ των μερών.

Άρθρο 3

Διατήρηση διατάξεων – Αρχή ευνοϊκότερης ρύθμισης

α) Όσες διατάξεις προγενέστερων ΣΣΕ ή ΔΑ, που αφορούν τους όρους αμοιβής και εργασίας των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών, δεν καταργούνται ή δεν τροποποιούνται ρητώς ή δεν αντίκεινται στους όρους της παρούσας εξακολουθούν να ισχύουν.

β) Τυχόν ανώτερες καταβαλλόμενες πάσης φύσεως αποδοχές ή ευνοϊκότεροι όροι εργασίας που προβλέπονται από Νόμους, Διατάγματα, Υπουργικές Αποφάσεις, ΣΣΕ ή ΔΑ, Εσωτερικούς Κανονισμούς, έθιμα ή ατομικές συμβάσεις εργασίας, δεν θίγονται από τις διατάξεις της παρούσας και εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 4
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από 1.1.2010, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις.

Ημερομηνία κατάθεσης: 29.9.2010

ΟΙ ΔΙΑΙΤΗΤΕΣ

(κατ' αλφαβητική σειρά)

Φώτης Κλαουδάτος

Θεόδωρος Κουτρούκης

Αναστάσιος Πετρόπουλος